

Обновяване на храм “Света Троица” в шуменското село Дибич

На 26 май 2019 г. – 5 Неделя след Пасха – на Самарянката, Негово Високопреосвещенство Варненският и Великопреславски митрополит Йоан извърши чина на обновление на храм и Божествена света Литургия в село Дибич, община Шумен. Заедно с него съслужиха председателят на храма, посветен на Светата, Единосъщна, Живоначална и Неразделна Троица – Отец, Син и Свети Дух, протойерей Иван Павлов, иконом Красимир Капитанов и митрополитският дякон Любомир Георгиев.

Клиросните певци Тодор Тодоров и Александър Александров украсиха песенно богослужбата в благолепния храм, който бе изпълнен от множество християни. Сред тях бе и кметът на село Дибич г-н Христо Йорданов.

Празничният ден бе украсен и с пострижението на Евгени и Светослав в първата степен на свещенството – четец, певец и свещоносец.

Чинопоследованието се извършва точно преди началото на светата Литургия, поради което те се включват активно в богослужбата. Към тях Архиепископът се обърна с думите: „Чеда, първата степен на свещенството е тази на четеца. И тъй вие всеки ден трябва да четете Божествените писания, та слушателите като ви наблюдават да получават назидание, а самите вие да придобиете по-голяма степен и по никакъв начин да не посрамите своето избиране и наистина като живеете целомъдрено, свято и праведно, Човеколюбеца Бога ще омилоствите и с по-голямо служение ще се удостоите, в нашия Господ Исус Христос, на Когото да бъде слава во веки веков!“.

Негово Високопреосвещенство запозна присъстващите с евангелското четиво според свети апостол и евангелист Матей (16:13-18), което се чете по време на светата Литургия, когато е извършен чинът на обновление на храм и което свидетелства за самото обновление. Митрополит Йоан засегна в проповедта си и евангелския текст според свети апостол и евангелист Йоан Богослов (4:5-42), за което свидетелства днешната неделя, посветена на Самарянката, „че именно Христос, отивайки в един град, както се повествува, от самарийски произход, се среща с тази жена... И тук, в този важен диалог, какво бе казано: стана дума за живата вода, стана дума за почерпване на вода и Христос каза именно онова, което Той Сам призна за Себе Си – че Той е не само Синът Божий, но Той е очаквания Месия. От друга страна Той каза едни заветни думи в 24 стих на четвърта глава на свети Йоан Богослов: “Бог е дух: и тия, които Му се покланят, трябва да се покланят с дух и с истина”. Това, разбира се, е отношението на християнина към молитвата и към общуването с Бога. Това са важни въпроси и те изискват определено разглеждане“, заяви Архиепископът и отбеляза още, че ние външно се подготвяме, влизайки в Божия дом, запалвайки свещи, прекръствайки се, извършвайки кръстния знак и целувайки светите икони, и разбираме, че „ще следва една беседа, едно общуване, което всъщност е молитвата, която се изразява в онова въздигане на ума и сърцето към Бога. Не само умът, но и сърдечната същност на човека, душата на човека, която се настройва за тази молитва и за това общуване. И затова много пъти свети отци казват, че когато сме в храма и слушаме словото Божие, и се възвестява светото евангелие, било по време на светата Литургия или в някое друго последование, ние всъщност чуваме беседата на Бога с нас. Но когато ние извършваме нашето молитвено правило, което е утрено, вечерно или съответно подготовка преди светата Литургия, или когато имаме собствения си молитвеник и решим да се помолим, нашата молитва, т.е. нашето желание, е времето, в което ние ще беседваме с Бога. Но се оказва, че много пъти в тази беседа човешкият ум е много разсеян, човешкият дух и въобще

човекът е много отдалечен от тази си дейност. Той е претрупан с грижи, затрупан с много проблеми и като че ли не остава в неговия живот време да застане пред иконата, пред иконостаса, даже и да дойде в Божия дом в неделния ден... Следователно има моменти, в които човек винаги трябва да разбира и да осъзнава, че трудът на човека, старанието му и желанието му да води духовен живот е нещо, което зависи от самия него и то не става насила. А пък Божията благодат, която действа, която неминуемо е тази, която е спасяващата, вдъхновяващата и изпълващата сила, и нетварната сила на Бога, тя е вече тази, която ни помага в нашето спасение. И този процес винаги е двустранен, той е свързан с човека и с Бога. Така че Бог да ни помага в обновлението на новия храм“, каза митрополит Йоан.

Варненският и Великопреславски митрополит изрази своята благодарност към всички спомоществователи, допринесли и допринасящи за благолепието на Божия дом и поздрави присъстващите с празника.

bg-patriarshia.bg